

[Arbejdsministeren]

et meget intensivt og skærpet tilsyn med den pågældende kasse, for jeg er enig i, at der én kasse, der ikke forvalter sit pund i overensstemmelse med den intention, der ligger i arbejdsløshedsforsikringsloven, skader det hele billedet af arbejdsløshedsforsikringernes administration, og det er klart, klart urimeligt. Der er tale om en enkelt kasse, som tidligere ikke helt har kunnet finde ud af, hvad der var faglige midler, og hvad der var kassens midler.

Men jeg var glad for bemærkningerne, fordi de også sagde noget om, at der nu både er skabt lovhjemmel til en samadministration, og at der er tilslutning – sådan forstod jeg det – fra SF's side til et meget intenst og skærpet tilsyn med den pågældende kasse. Det er også – håber jeg i hvert fald – en anerkendelse af, at jeg har sat to uafhængige revisorfirmaer til at gennemgå det regnskab, som kassen har aflagt i 1993, og hvor den rapport, jeg først lige har fået i hænderne her i formiddag, faktisk siger, at der administreres til punkt og prikke efter de pålæg, som tilsynet har givet den pågældende kasse.

Så er vi vel nok ved det spørgsmål, om man, når statsrevisorerne burde have brugt muligheden for at fratage kassen dens beføjelser og dens statstilskud, burde have grebet ind – det ligger så tilbage til 1990-91 – så skal bruge den mulighed nu, hvor kassen rent faktisk har administreret i overensstemmelse med det givne pålæg og med arbejdsløshedsforsikringslovens principper.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver nødt til at sige til arbejdsministeren, at jeg hele tiden i denne sag på gentagne spørgsmål i udvalget – jeg har bedt om notater osv. – har sagt, at det jo er en sag, som ministeren har arvet. Jeg har hele tiden sagt, at man må erkende, at der er en sag. Det har man vel også efterhånden erkendt at der er, for ellers ville der ikke være de dér meget omfattende tilsyn, som der nu er; det er jeg enig i, og det har jeg også bestræbt mig på at sige hele tiden.

Det er klart, at i den forudgående tid skete der ingenting, og det er jo rystende, når man ellers tager i betragtning, hvad man skal stå og høre her om a-kassers administration osv. Igennem årene har jeg hørt ret meget fra dem, som har siddet og styret dette.

Men jeg bliver nødt til at sige, at det er rigtigt nok, som ministeren siger: Der burde være grebet ind for længe siden, og det, statsrevisorerne siger i deres konklusion af den 20. januar 1994, og som jeg læste op, kan godt tolkes på den måde, at man skulle have grebet ind tidligere. Men jeg mener heller ikke, man kan afvise, at det også kan tolkes på den måde, at man nu skal være meget omhyggelig med, hvad der sker fremover.

Jeg har også stor tillid til Rigsrevisionen, statsrevisorerne, og hvad vi har, men jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan få lavet en uvildig undersøgelse af vores system af nogle helt uafhængige med henblik på at finde ud af, om der er sket nogle ting på et tidligere tidspunkt, på det tidspunkt, hvor man ikke havde så godt fat i at undersøge de her ting ordentligt. Det er det, jeg vil støtte hr. Kim Behnke i: at vi får en uvildig undersøgelse af det her, så vi kan se, om de skal beholde den godkendelse, de har, eller de ikke skal. Det må være på den baggrund, vi gør det. Vi kan jo ikke tage godkendelsen fra dem, før vi har foretaget en undersøgelse, der helt klart viser, om der er noget ravgalt her. Min fornemmelse er, at det er der.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal gøre det meget kort.

Det var hr. Kim Behnkes sidste indlæg, der får mig til at føle anledning til at komme med en kort bemærkning, for jeg mener, at det var et meget sobert indlæg, men at det havde den fejl, at det alt sammen handler om noget, der ligger tilbage fra før denne arbejdsministers tid. Hvis man kunne have påvist, at der havde været lignende situationer under den nuværende arbejdsminister, mener jeg, at man havde stået i en mere relevant situation.

Jeg mener altså, at når man har beskæftiget sig med denne sag i halvandet års tid og fået både den ene og den anden til at se på tingene og har sat ind med et skærpet tilsyn, kan man ikke sige, at den nuværende arbejdsminister ikke har taget sin opgave alvorligt over for netop FFA. Jeg mener heller ikke – og det gør vi ikke i Socialdemokratiet – at der på nogen som helst måde skal lægges fingre imellem, når det drejer sig om at få undersøgt disse forhold, men jeg føler også, at det er inde i en rigtig god gænge, og jeg har fuld tillid til, at den nuvæ-